

Василь Онуфрієнко

Україна
Тоя

Поезії

З М І С Т

З дому	5
В дорозі	6
Як назвати вас милими	7
О, ні, мов полум"ям	8
Весна	9
Перед розлукою	10
У Великодню ніч	11
Храм	12
Дома, в Україні	13
Ненависть	15
На цілинних землях	16
Лист	17
Любов	18
Жебрак	19
Хам	20
Голод 1933 р.	22
Рибалка Мусій Вергун	24
А. Малишкові	28
"Советський простой человек"	30
Як вітер теплою рукою	32
Прийдуть весни хвилями	33
Поет - орденосець	34
Плата	35

Рибалки.....	37
Хліб	38
Прикордонник	39
Колгосп	40
Ланкова	41
Злодії	42
Учитель-мучитель	43
Влада	45
Настрої	46
На воді	47
Все сняться потяги	48
Здається, дружбі	49
Лелеки	50
Коли болить душа	51
Забави. забави, забави	52
Слово до молоді	55
Місячна соната	57
Герої	58
То сум, то радість	59
Носталгія	60
Туга	61
Не знаю, скільки з серця	62
Пісні	63
Помста	64
В зимове свято	65
Плоди	66
По морській дорозі	67
Часами забудеш, що хмари існують	68
Спасибі вам	68
Рай і пекло	69
Хрещення Руси	70
Коли ввечері пахне квітками	71
З вікна вагону	71
Війни	72

Сонети	73
Ми хочемо всі, щоб все росло	74
Як сорок зим на лоб тобі впаде	74
У люстро глянь	75
Прекрасний хлопче, нащо свіжий чар	75
Цей час, що всі створив мені картини	76
Нехай зими ж кошлатої рука	76
Поглянь на схід, коли сіяє світ	77
Ти - музика, але чому так сумно	77
Невже твій страх, вдову в сльозах	78
Соромишся - скажи, що не кохаєш	78
Зів'янеш швидко, так же, як і зріс	79
Коли дивлюсь, як б"є годинник хвилі	79
Коли б ти був незмінний!	80
Не по зірках читаю я	80
Коли згадаю, що усе росте.	81
Але чому не хочеш ти бороти	81
Чи хтось повірить всім віршам моїм	82
Чи порівнять тебе до літньої години?	82
Ти кігті лева притупи	83
Тобі природа власною рукою	83
Не буду я робити, як поет	84
Хай не лякає люстро, що я дід	84
Як той артист, що від страху	85
Я оком-малярем намалював	85
Улюбленцям зірок у вишні	86
Тобі, о мій володарю кохання	86
Розбитий мандрівник, спішу знайти	87
Як можу я себе щасливим звать	87
Найкраще бачу, жмуричись щосили	88